

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 28C/178/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214229134
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7214229134.4

Rozhodnutie

Okresný súd Košice II, sudcom JUDr. Martinom Kolesárom, v právnej veci navrhovateľky: S. I., J.. X.X.XXXX, G. H. XX, H., zastúpená Mgr. Andreou Vaškovou, advokátkou, so sídlom Ružová 43, Košice, proti odporcovi: K. M., J.. XX.X.XXXX, G. XB E. N., V. Q. T., E., E. XAA, I. G., za účasti maloletej S. K. I., J.. X.X.XXXX, G. H. XX, H., zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, so sídlom Staničné námestie 9, Košice, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu, rozhodol

rozhodol:

Maloletú S. K. I., nar. X.X.XXXX z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky S. I., J.. X.X.XXXX, ktorá je oprávnená maloletú tiež zastupovať a spravovať jej majetok.

Styk otca K. M., J.. XX.X.XXXX s maloletou S. K. I. J.. X.X.XXXX n e u p r a v u j e .

Otec K. M., J.. XX.X.XXXX je p o v i n n ý platiť maloletej S. K. I., J.. X.X.XXXX I.ýživné vo výške 170,- Eur mesačne od 6.11.2014 do 28.11.2014 a od 1.3.2015 do 31.8.2015 a vo výške 200,- Eur mesačne od 1.9.2015 do budúca vždy do 15-teho dňa v kalendárnom mesiaci vopred k rukám matky S. I., J.. X.X.XXXX.

Dlžné výživné na výživu maloletej S. K. I., J.. X.X.XXXX za obdobie od 6.11.2014 do 28.11.2014, od 1.3.2015 do 31.8.2015 a od 1.9.2015 do 30.4.2016 v sume 2.450,33 Eur je p o v i n n ý otec K. M. J.. XX.X.XXXX zaplatiť k rukám matky S. I., J.. X.X.XXXX v splátkach po 200,- Eur mesačne splatných spolu s bežným výživným.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka (matka) sa návrhom na začatie konania, podaným na súde dňa 6.11.2014, pôvodne domáhala určenia otcovstva odporcu (otca) k maloletej S. K. I. (maloletej) a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k nej. Odporca v priebehu konania otcovstvo k maloletej S. K. uznal a nakoľko došlo pred súdom k súhlasnému vyhláseniu o otcovstve k maloletej S. K. zo strany oboch rodičov (§ 91 ods. 2 Zákona o rodine), súd uznesením zo dňa 19.10.2015 v súlade s ust. § 108 O.s.p. konanie o určenie otcovstva zastavil a predmetom konania tak zostala len úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Matka navrhovala, aby súd zveril maloletú do jej osobnej starostlivosti, aby určil otcovi vyživovaciu povinnosť k maloletej vo výške 500,- Eur mesačne od 2.5.2014 do budúca aby styk otca s maloletou nebol upravený. Otec bez výhrad súhlasil so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky a pripojil sa i k návrhu matky, aby súd jeho styk s maloletou neupravil. Nesúhlasil však s výškou vyživovacej povinnosti, dôvodiac, že disponibilný zostatok jeho príjmov mu neumožňuje prispievať na výživu maloletej v rozsahu požadovanom navrhovateľkou a navrhoval určiť mu výživné na maloletú vo výške 100,- Eur mesačne. Kolíznym opatrovníkom ustanovený v konaní na zastupovanie maloletej uznesením zo dňa 19.5.2015, navrhol zveriť maloletú do osobnej starostlivosti matky a súhlasil

tiež so zhodným návrhom rodičov styk otca s maloletou neupraviť. Čo do rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletej sa kolízny opatrovník nepripojil k návrhu ani matky ani otca a navrhoval určiť otcovi výživné vo výške zodpovedajúcej odôvodneným potrebám maloletej a možnostiam a schopnostiam rodičov.

Podľa ust. § 36 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (Zákon o rodine), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Na základe zhodných tvrdení účastníkov si súd s použitím ust. § 120 ods. 3 O.s.p. skutkovo osvojil, že od narodenia až doposiaľ je maloletá vo výlučnej (až na obdobie od 29.11.2014 do 28.2.2015 kedy jej rodičia žili spoločne) starostlivosti matky, pričom na základe správy kolízneho opatrovníka o prešetrení pomerov zo dňa 29.9.2015 (čl. 63) mal súd za dostatočne osvedčenú tiež skutočnosť, že matka maloletej poskytuje osobnú a materiálnu starostlivosť potrebnú jej zdravý fyzický a duševný vývoj. Na tomto skutkovom základe súd v súlade s citovanými ustanoveniami zákona vyhovel návrhu oboch rodičov ku ktorému sa pripojil tiež kolízny opatrovník a zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky s právom zastupovať maloletú a spravovať jej majetok.

Podľa ust. § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

V súlade s citovaným ustanovením zákona (v spojení už vyššie citovaným ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine), nakoľko to obaja rodičia zhodne navrhli za súčasného súhlasu kolízneho opatrovníka, súd styk otca s maloletou neupravil.

Z rodičovských práv a povinností zostala medzi účastníkmi spornou len úprava rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletej, a to ako čo do jej rozsahu tak i trvania podmienok pre určenie vyživovacej povinnosti súdom.

Podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Nakoľko sa matka domáhala priznania výživného na maloletú i za obdobie pred začatím konania (od narodenia maloletej) v súlade s citovanými ustanoveniami zákona, zaoberal sa súd otázkou, či okolnosti prípadu zadávajú dôvod osobitného zreteľa, pre ktorý súd môže výživné na maloleté dieťa priznať aj späťne odo dňa začatia konania. Vo všeobecnosti ust. § 77 ods. 1 veta druhá a veta tretia Zákona o rodine, vychádzajúc z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu zákona, má prostredníctvom posudzovania dôvodov hodných osobitného zreteľa za cieľ zdôrazniť výnimočnosť priznania výživného pre maloleté dieťa späťne po začatí konania a zamedziť tak možným špekuláciám a zneužívaniu tejto možnosti. Posudzovanie takýchto výnimočných okolností je pritom sústredené do zisťovania dôvodov, ktoré bránili oprávnenému rodičovi uplatniť nárok na výživné ihneď potom, čo povinný rodič prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť, za ktoré sa v aplikačnej praxi súdov obvykle považujú tiež napríklad nedostatok vedomosti oprávneného rodiča o bydlisku povinného rodiča, veľmi zlý zdravotný stav alebo iné vážne okolnosti, objektívne brániace uplatniť nárok na súde v čase jeho aktuálnosti. Povinnosť tvrdiť takého skutočnosti i bremeno ich preukázania pritom v konaní výlučne zaťažuje rodiča, ktorý výživné na maloleté dieťa i za obdobie pred začatím konania navrhuje určiť. Matka v priebehu konania (na pojednávaní dňa 19.10.2015) označila za dôvod, pre ktorý neuplatnila nárok na výživné na maloletú

ihneď potom, čo otec prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť, podobu vzťahu s otcom po narodení maloletej, kedy nebolo isté, či budú spolu žiť. Poznamenala v tejto súvislosti, že s otcom plánovali uzavrieť manželstvo, začali i žiť spolu, avšak po 3 mesiacoch sa ich spolužitie ukázalo ako nefunkčné. Podľa úvahy súdu žiadna z takto matkou tvrdených skutočností (ani plánovanie manželstva, ani istý čas trvajúce súžitie) objektívne nepredstavuje dôvod, pre ktorý by matka nemohla uplatniť nárok na určenie výživného bezprostredne po narodení maloletej, pokiaľ podľa jej tvrdenia už v tom čase otec na jej výživu neprispieval. Matka, vychádzajúc z návrhu na začatie konania, nemala ani len najmenšiu pochybnosť, že otcom maloletej je odporca, pričom rozhodne ani postoj otca v čase pred jej narodením (matka v tejto súvislosti sama uviedla ...“ som už vtedy tušila, že na výchovu ostanem asi sama“) a ani jeho správanie sa v ďalšom období (či už postoj k otcovstvu ako takému alebo k plneniu si rodičovských povinností), nebránili matke uplatniť nárok na súde už skôr, práve naopak, k takémuto postupu priamo nabádali. Nakoľko súd na základe vykonaného dokazovania nezistil ani iný dôvod, ktorý by ako hodný osobitného zreteľa, opodstatňoval spätné priznanie výživného na maloletú, určil odporcovi vyživovaciu povinnosť až odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa ust. § 65 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného. (2) Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Hmotnoprávnym predpokladom pre určenie vyživovacej povinnosti rodiča k maloletému dieťaťu súdom je, vychádzajúc z citovaného ustanovenia zákona, okolnosť, že rodičia maloletého alebo nežijú spolu, alebo, bez ohľadu na to či spolu žijú alebo nie, jeden z nich vyživovaciu povinnosť voči maloletému dobrovoľne neplní.

Na základe zhodných tvrdení účastníkov si súd s použitím ust. § 120 ods. 3 O.s.p. skutkovo osvojil, že v čase od 29.11.2014 do 28.2.2015 žili rodičia maloletej spolu, že spoločne hospodárili a spoločne sa podieľali tiež na zabezpečovaní výživy maloletej. Matka v tejto súvislosti netvrdila a súd nezistil ani vykonaným dokazovaním, aby počas tohto obdobia otec prispieval na výživu maloletej v rozsahu nezodpovedajúcom jeho vyživovacej povinnosti k maloletej. Na tomto základe súd uzavrel, že v čase od 29.11.2014 do 28.2.2015 si otec k maloletej vyživovaciu povinnosť plnil dobrovoľne a preto podľa citovaného ust. § 65 ods. 1 a ods. 2 Zákona o rodine, za toto obdobie otcovi vyživovaciu povinnosť k maloletej neurčil.

Podľa ust. § 62 ods. 2, ods. 4 a ods. 5 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.(4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. (5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 63 ods. 3 veta prvá Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor.

Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona, pre posúdenie výšky vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je na strane oprávneného dieťaťa rozhodujúcim rozsah jeho odôvodnených potrieb, pokiaľ príjem povinného nezakladá priestor podieľať sa mimo úhrady základných a ďalších výdavkov tiež na očakávaných budúcich výdavkoch formou tvorby úspor, na strane povinného sú rozhodujúcimi

jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery pričom prihliadať je treba tiež na rozsah v akom zabezpečuje výživu maloletého i druhý s rodičov, zohľadňujúc pritom, že plnenie vyživovacej povinnosti je subsumované v zabezpečovaní osobnej starostlivosti o maloletého.

Maloletá v čase vyhlásenia tohto rozsudku dosiahla vek bez mála 2 rokov; podľa otcom nespochybných tvrdení matky mimo bežných potrieb je stravovaná Nutrilonom, za ktorý mesačne platí približne 75,- Eur (5 balení po 15,- Eur);, maloletá je plienkovaná s čím sú spojené výdavky približne v sume 67,- Eur mesačne (4 balenia plienok x 15,- Eur a 3 balenia plienok x 1,50 Eur), i keď je zdravá matka jej zakupuje výživové doplnky a lieky podľa tvrdenia matky v sume cez 40,- Eur mesačne (pravidelne v súvislosti s prerezávaním zubov; ostatné nepravidelne podľa potreby), maloletá sa vo svojom nízkom veku venuje už i záujmovej činnosti, konkrétne sa zúčastňuje aktivít organizovaných Materským centrom SMAJLÍK, za ktoré matka, vychádzajúc z potvrdenia (čl. 134) uhradza mesačne sumu 22,- Eur a chodí tiež na plávanie, za ktoré podľa udania matky mesačne platí sumu 40,- Eur. Matka poistila maloletú pre prípad dožitia a tiež i detských kritických chorôb (Variabilné životné poistenie pre deti Kamarát Snoopy poisťovňou MetLife Amsliko), pričom podľa poisťky č. 6534633 (čl. 7) matka platí za toto poistenie mesačne sumu 21,93 Eur. Matka poistila maloletú tiež pre prípad úrazu s pripoistením denného odškodného počas liečenia i denného odškodného pri pobyte v nemocnici (poistenie Farbička poisťovne Allianz Slovenská poisťovňa, a.s.) pričom podľa poisťky č. 0330213497 (čl. 8) matka platí za toto poistenie mesačne sumu 28,10 Eur. Podľa potvrdení o uzatvorení zmluvy (čl. 9, 10) matka uzavrela s Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. dve zmluvy o stavebnom sporení, z toho č. 327457302 na cieľovú sumu 5.000,- Eur s odporúčaným mesačným vkladom 15,- Eur a č. 3274577003 na cieľovú sumu 50.000,- Eur s odporúčaným mesačným vkladom 150,- Eur. Náklady spojené s plnením záväzkov z oboch týchto zmlúv súd nepovažoval za odôvodnené výdavky maloletej, nakoľko vo svojej podstate (na rozdiel napríklad od zohľadneného rizikového poistenia) sa jedná výlučne o sporiace produkty, z ktorých jednak aktuálne maloletá nemá žiaden prospech a jednak použitie nasporených prostriedkov výlučne v prospech maloletej v budúcnosti je neisté. Navyiac, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania majetkové pomery povinného rodiča umožňujú pokrytie základných a ďalších odôvodnených potrieb maloletej a nepostačujú už podľa zistenia súdu na zabezpečovanie budúcich výdavkov formou tvorby úspor. Maloletá, ako bolo konštatované už na inom mieste tohto rozsudku, je vo výlučnej starostlivosti matky, s ktorou žije spoločne so zaopatreným synom matky a rodičmi matky (ako konštatoval aj kolízny opatrovník vo svojej správe zo dňa 29.9.2015) v ich 3 izbovom byte, na úhradách za užívanie ktorého sa podieľa sumou 100,- Eur mesačne. Ostatné výdavky matky sú bežného charakteru. Matka je toho času poberateľkou rodičovského príspevku a príspevku na dieťa v celkovej sume 226,72 Eur. Iný príjem toho času, vzhľadom na prebiehajúcu rodičovskú dovolenku matka nemá.

Otec dlhodobo žije vo Veľkej Británii, kde ako živnostník vykonáva práce len pre spoločnosť R W Bellamy & Sons, za ktorú, vychádzajúc zo zhodných tvrdení účastníkov, korešpondujúcich s pohybmi na bankovom účte otca (výpisy čl. 85 až 107 a čl. 164 až 174) i s jeho daňovým priznaním (čl. 82) dosahuje priemerný príjem vo výške 1.800,- až 2.000,- L mesačne (2.318,- až 2.575,- Eur podľa výmenného kurzu ECB v čase vyhlásenia rozsudku). Z takto dosahovaného príjmu otec platí daň z príjmu vo výške 1.500,- L ročne (teda 1.932,- Eur, z ktorej sumy na jeden kalendárny mesiac pripadá suma 161,- Eur) a pravidelne znáša tiež ďalšie náklady spojené i s výkonom jeho podnikateľskej činnosti (poistenie a daň za automobil vo výške spolu 81,50 L, t. j. 105,- Eur mesačne, PHM vo výške 100L, t. j. 128 Eur mesačne, náklady za telefón priemerne v sume 58 L, t. j. 74,70 Eur mesačne). Do 31.8.2015 mal otec náklady v súvislosti so zabezpečovaním bytovej potreby vo výške 728L, t. j. 937,- Eur (nájomné 525,- L, t. j. 676,20 Eur, miestna daň v sume 1071,34 L ročne, t. j. 114,- Eur mesačne, za dodávku vody 25,- L, t. j. 32,20 Eur mesačne, za dodávku elektrického prúdu 35,- L, t. j. 45,- Eur mesačne, za dodávku plynu 32,- L, t. j. 41,20 Eur mesačne, za tv licenciú 22,4 L, t. j. 28,85 Eur mesačne. Od 1.9.2015 býva otec v inom dome, s užívaním ktorého sú podľa zistenia súdu spojené síce zvýšené (oproti skoršiemu nájomu) výdavky v celkovej sume 977 L, na ich úhrade, vzhľadom na to že dom užíva odporca spoločne s inými osobami (Romanom Peterkom a jeho bratom), podieľa sa na týchto nákladoch už len jednou polovicou, teda 488,50 L, t. j. 629,19 Eur, ako vyplynulo i z písomného vyhlásenia Romana Peterku (čl. 191). Otec, vychádzajúc z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5C/46/2011 zo dňa 20.4.2011 (čl. 192) má vyživovaciu povinnosť k ďalším trom deťom - mal. J., mal. K. a mal. M. M., pochádzajúcim z manželského zväzku s O. M., pričom vo vzťahu ku každému z týchto detí bola otcovi určená vyživovacia povinnosť v sume 150,- Eur mesačne. V tejto súvislosti súd z trestného rozkazu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/51/2014 zo dňa 7.3.2014 (čl. 188) zistil, že otec podľa obžaloby takto určenú vyživovaciu povinnosť v čase od 16.10.2012 do 7.3.2014 bezdôvodne neplnil. Pri priemernej hodnote

otcom dosahovaných príjmov 2.447,- Eur mesačne (1.900,- L), pri výdavkoch, nevyhnutných pre výkon podnikateľskej činnosti v sume 470,- Eur mesačne (daň z príjmu, daň za motorové vozidlo a poistenie motorového vozidla, telefón, nákup PHM) a výdavkoch, spojených so zabezpečením bytovej potreby v sume 937,- Eur do 31.8.2015 a od 1.9.2015 v sume 629,19 Eur mesačne a pri zohľadnení tiež rozsahu ďalších vyživovacích povinností otca v celkovej sume 450,- Eur, predstavuje čistý disponibilný príjem otca do 31.8.2015 590,- Eur a od 1.9.2015 897,81 Eur, ktorý podľa záveru súdu odôvodňuje vzhľadom na rozsah oprávnených potrieb maloletej i skutočnosť, že maloletá je vo výlučnej osobnej starostlivosti matky, výšku vyživovacej povinnosti otca k maloletej 170,- Eur mesačne od 6.11.2014 do 28.11.2014 a od 1.3.2015 do 31.8.2015 a vzhľadom na zvýšenie disponibilného príjmu otca, v sume 200,- Eur mesačne od 1.9.2015 do budúca. Takto určená vyživovacia povinnosť reflektuje výšku i vyživovacích povinností určených otcovi súdom vo vzťahu k ostatným jeho trom maloletým deťom s prihliadnutím v tejto súvislosti tiež na rast životných nákladov od času tejto úpravy (20.4.2011) a tiež útlý vek maloletej, v ktorom len na zabezpečenie jej výživy a na plienkovanie je potrebné vynaložiť sumu bez mála 140,- Eur mesačne.

Matka v konaní tvrdila, že otec popri priznanom príjme z podnikateľskej činnosti, z ktorého súd vychádzal pri určení vyživovacej povinnosti, mal a naďalej dosahuje i ďalší príjem, ktorý nepriznáva. Otec túto skutočnosť v konaní poprel s tvrdením, že mimo príjmu za práce pre spoločnosť R W Bellamy & Sons mal len zanedbateľný príjem z príležitostných prác („fušiek“) vykonávaných s bratom navrhovateľky, pričom za obdobie uplynulých dvoch rokov sa jednalo len o príjem spolu vo výške 600,-L. Časť z takto príležitostne zarobených peňazí otec tvrdil, že vynaložil na zakúpenie leteniek na cestu do Veľkej Británie pre matku a maloletú. Matka síce mala pochybnosť o rozsahu otcov vykonávaných prác a navrhovateľom tvrdenú sumu 600,- Eur za uplynulé 2 roky považovala za nepravdepodobnú, na preukázanie svojich tvrdení o ďalšom nepriznanom príjme otca však nepredložila ani neoznačila žiaden dôkaz. Na podklade svojho presvedčenia o nepravdepodobnosti toho, že otec nemá ďalší príjem, žiadala, aby otec alebo preukázal, že mimo sumy 600,- Eur iný príjem z príležitostnej práce nemal alebo pre prípad ak by otec v tomto smere dôkazné bremeno neuniesol, navrhovala, aby súd vo vzťahu k výške otcov dosahovaného príjmu vychádzal z právnej domnienky podľa ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine.

Podľa ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

Ako súd poznamenal už skôr, skutočnosť, že odporca dosahuje i iné ako ním deklarované príjmy z podnikateľskej činnosti tvrdila v konaní matka, ktorú tak v konaní zaťažovalo bremeno preukázania, presnejšie povedané, vzhľadom na vyšetrovaciu zásadu uplatňovanú v tomto návrhovom konaní aspoň osvedčenia toho, že otec dosahuje i iný príjem. Bolo predovšetkým na nej, aby svoje presvedčenie v tomto smere alebo oprela o konkrétne dôkazy alebo aspoň nepriamo odvodila poukazom na také skutočnosti (hoc v rovine silných indícií), ktoré objektívne zakladajú nevyhnutnosť vyšších príjmov otca, v tomto zmysle napríklad (ako vyplýva tiež z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu zákona), že otec zakupuje drahé veci alebo že si dopraje luxusné dovolenky a podobne. Navrhovateľka takéto skutočnosti v konaní netvrdila a v konaní preto objektívne nedošlo k vyvolaniu pochybnosti v smere úplnosti otcov deklarovaných príjmov z podnikateľskej činnosti. Za tohto stavu nevzniklo opodstatnenie pre postup, v ktorom by súd hĺbkovo preskúmal úplnosť otcov dosahovaných príjmov z podnikateľskej činnosti z účtovných podkladov, nevyhnutne preto ani, aby otec povinnosť uloženú v tomto smere porušil, čo vylučuje uplatnenie nevyvrátiteľnej domnienky podľa citovaného ust. § 63 ods. 1 posledná veta Zákona o rodine. Pokiaľ matka v tomto smere žiadala, aby súd zaťažil otca povinnosťou preukázať, že iné ako ním deklarované a z písomností vyplývajúce príjmy nemal, súd poznamenáva, že v občianskom súdnom konaní sa uplatňuje tzv. negatívna dôkazná teória, podľa ktorej nemožno obvykle preukázať niečo čo sa nestalo. To v konečnom dôsledku znamená, že jednak otec k tejto, navrhovateľkou tvrdenej skutočnosti (že mal aj iné príjmy) nemal dôkazné bremeno a už len z toho dôvodu mu súd povinnosť v tomto smere nemohol uložiť a navyiac preukázať túto skutočnosť, vzhľadom na nemožnosť, ani nemohol.

Nakoľko súd určil otcovi vyživovaciu povinnosť za už uplynulý čas - za obdobie od 6.11.2014 do 28.11.2014 a od 1.3.2015 do 31.8.2015 (výživné určené vo výške 170,- Eur mesačne) a za obdobie od 1.9.2015 do 30.4.2016 (výživné určené vo výške 200,- Eur mesačne) po odpočítaní výživného v sume 300,- Eur, ktoré otec za toto obdobie podľa zhodných tvrdení účastníkov na výživnom maloletej zaplatil,

vznikol otcovi nedoplatok na výživnom v celkovej sume 2.450,33 Eur. Zameškané výživné v tejto sume súd uložil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 200,- Eur postupom podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., zohľadňujúc na jednej strane obmedzené možnosti otca zaplatiť dlžné výživné v jednej sume naraz, determinované rozsahom jej aktuálnych príjmov i výdavkov, na druhej strane však prihliadajúc tiež na to, že určené výživné sa kumulovalo dlhý čas, v ktorom mal otec dobrovoľne plniť vyživovaciu povinnosť k maloletej aspoň vo výške zodpovedajúcej jeho predstave a preto určenie vykonania peňažného plnenia v nižších mesačných splátkach by podľa posúdenia súdu, nevedlo k zabezpečeniu spravodlivej ochrany oprávnených záujmov maloletej a rozhodne by nemohlo pôsobiť ani výchovne v smere zachovávanía zákonov a čestného plnenia si povinností (§1 Občianskeho zákonníka).

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. ods. 1 písm. a) O.s.p. v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, (tiež) ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

V Košiciach 25. apríla 2016